

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiin, în 19 Ianuarie.

Camera din Pesta se ocupă acum cu lucruri de foarte neînsemnate.

În ședința de alaltaeri s'a primit convențiunea comercială cu Franca în a treia cetire și s'a desbătut o cauză electorală din cercul Selagiului.

Faimetele despre crisa ministerială în Viena iarăși se ivesc. Se vorbește că Coronini și Sues vor primi portfoiuri. Coronini a fost la desbaterea despre tractatul dela Berlin vorbitorul general și Sues raportorul precei majorității.

Prererea crisa ministerială numai are sfârșit așa și pertractările despre convențiunea între Austro-Ungaria și Turcia. După o pauză mai îndelungată s'a încredințat acum contele Zichy, căruia fu atașat consilierul Kosjek, cu continuarea pertractărilor. Despre consilierul Kosjek se dice, că ar cunoaște bine relațiile turcesci. Din partea turcescă s'a designat Caratheodory și Ali-Pașa. Călătorii, cari vin din părțile Novi-Bazarului spun însă, că Turcia lucră pe acolo la fortificații! „Pester Lloyd“ ne mângăie, dîcînd că ședința cea dintăiu, ce s'a ținut la Constantinopole de aceea plenipotențiari ar fi făcut bună impresie asupra delegaților austriaci. Caratheodory-Pașa s'a aretat aplicat a accepta în modul cel mai loial consecențele tractatului dela Berlin.

Între Români și Ruși s'a ivit de nou diferenții la limitarea graniței nouă a Besarabiei. Românii insistă, ca granița dela Ismail la Reni, să se tragă așa precum a avut ea valoare până acuma față de Turcia, adică dealungul malului stîng al Dunării. Articolul XLV al tractatului dela Berlin nu conține în aceasta privință dispozițiuni speciale, prin urmare aci trebuie să aibă loc dispozițiunile generale; și de altmăi România are să restituie acum teritoriul, care l'a primit prin tractatul dela Paris. Comisariul rusesc se pro-

voacă la obicei și pretinde, ca valescă adică linia, care merge prin cea mai aședată parte a riului, se formeze granița. Representantul Austro-Ungariei este în partea comisariului român. Domnitorul a asternut camerilor române un nunțiu, prin care se declară necesitatea modificării articolului VII din constituție.

Franca ne-a surprins astăzi cu o scire importantă. Presidentul republicii Mac-Mahon și-a dat dimisiunea. Congresul îndată s'a întrunit și primind dimisiunea a ales pentru presidentul camerei Grevy de president al republicii pentru periodul de șapte ani. Majoritatea prin care fu ales Grevy a fost atât de imosantă, încât din 670 voturi, toate le-au întrunit afară de 7.

În cuartirul general rusesc din Adrianopole datură evenimentele atrag atențiunea tuturor: Unul este scirea, vestită de generarul Totleben prin un ordin de di, că împăratul Alecsandru îngrijit în modul cel mai sincer pentru susținerea păcei și pentru binele popoarelor ale imperiului seu imens, a dat mandat guvernului seu, ca se delature toate pedecile și să încheie pacea definitivă cu Turcia. Pentru a dovedi serioșitatea a acestei a sale voințe Maj. Sa și-a dat de nou cuvîntul de onoare, că în Maiu viitor armata rusască de ocupațiune va deșerta irrevocabil Rumelia și se va reintoarce la Rusia. Al doilea eveniment este sfatul, care principele Dondukoff-Korsakoff l'a dat Bulgarilor din Rumelia ca singurul mijloc pentru a ajunge cât mai îngrabă la scopul lor dorit: unirea țerilor bulgare. Acest sfat nu constă în altceva decât în insistența în formă peremtorică a poporului bulgar în contra denumirii unui guvern general grec, armean, sau în deorboste se scula. Aneînțarea bulgarilor a levantului întreagă și lupta pe moarte și viață, dacă nu li se va împlini dorința lor,

se esprimă tot mai tare și fără sfilă. „Pol. Cor.“ comunică astăzi din Londra în aceasta privință: „În cercurile diplomatice de aici s'a ventilat mult în zilele din urmă cestiunea Rumeliei răsăritene. Este chiar pozitiv, că această cestiune a fost obiectul principal, cu care s'a ocupat consiliul de ministrii de ieri. Dela propunerea unei ocupațiuni micste s'a abătut cu totul. Se crede, că o eventuală rescoală cu scop a unii Rumelia răsăritană cu Bulgaria ușor se va pute suprima de cătră trupele turcesci, cu atât mai mult cu cât în resbelul din urmă Bulgarii s'au dovedit de soldați foarte reii. Cât privește prolongațiunea funcțiunei comisiei europene, s'a cređut la început, că aceasta s'ar pute executa și fără șer previa înțelegere cu puterile; în sfârșit însă s'a hotărît a merge calea dreaptă, pentru a nu da unei puteri particulare pretextul a modifica tractatul dela Berlin fără conțelegerea puterilor. Tot de odată guvernul englez a trimis instrațiunii seu Sir-Dromond Wolff comisarului urgent, a inteți lucrarea noului statut organic, pentru ca administrațiunea autonomă să se poată instala înainte termenului fiesat în tractat pentru deșertarea rusască.

Prin o depeșă, comunicată de „Neue fr. Presse“ Poarta s'ar fi învoit la cedarea districtului dela Janina Greciei, și ast-fel diferențele turcesci-grecesci ar fi complanate.

Situațiunea internă a Austriei.

Era peste puțină, ca întemplantările petrecute în Orient să nu aibă înriurire asupra vieții interne din Austria. Astăzi legăturile organice între deosebitele state europene sînt atât de strînse, încât ori ce schimbare mai mare are înriurire vre unuia dintre ele are înriurire asupra celorlalte. Nici unul dintre statele europene nu atărnă însă de întemplantările esterne

atât de mult ca poliglota împărăție a Habsburgilor.

Aceasta s'a simțit numai decăt la începutul resboiului trecut când se respândiseră fel de fel de îngrijiri și se stărniseră fel de fel de mișcări după tendențe ale popoarelor întrunite în Austria.

Dualismul era la anul 1866 o consecență a situației. În deosebi Maghiarii păreau atunci un popor cu multă energie și mult bun simț politic și bucurându-se de încrederea popoarelor apusene, treceau de singurul popor capabil, a ține disciplina în partea orientală, a împărăției. Încetul cu încetul însă popoarele apusene și au perdut acele iluziuni și mai ales în urma numeroaselor greșeli politice pe care Maghiarii le-a făcut în cursul resboiului, opinia publică a Europei s'a îndreptat contra lor. Europa i-a vedut pe Maghiarii la faptă și astăzi ei numai sînt națiunea poporală de odinioară.

În același timp resboiul a schimbat proporțiunile de putere în împărăție. După ocuparea Bosniei și a Eregovinei, după întemeierea principatului bulgar și după mărirea teritorială a Serbiei, elementul slav din Austria a câștigat o mai mare trecere și era peste puțină, ca să cadă mii și mii de curcani pe câmpiile Bulgariei și ca Românii din România se împletească cununi de lauri, fără ca Românii din împărăția Habsburgilor să se simță mai în putere, și fără ca ei să câștige o mai mare trecere cu deosebire la curte și în cercurile militare. Astfel astăzi mai multe elemente din Austria, necototite până acum, numai anevoiă pot să fie trecute cu vederea.

Renoirea pactului dualist a întimpinat atâtea greutăți, încât aceste greutăți însăși ne încredințează, că acest pact astăzi e o creațiune silnică și nepotrivită cu situațiunea împărăției. Chiar dela încheierea acestui pact, diferitele europene perd obiceiul de a dice „Austro-Ungaria“ ci încep a dice iarăși Austria; iară

FOIȚA.

Esposițiunea dela Paris.

VI.

Parisul monumental.

Piața Bastillei și columna Iuliană. — Piața și columna Vendôme. — Louvre și Tuileries: Arcul de triumf și ruinele. — Muzeul Louverului: în specie artefactele Egiptului, Assiriei și Phoeniciei, muzele de sculpturi și de picturi. — Ceva despre viața socială în Paris. (Urmare).

În sfârșit ne-a apucat sara în Louvre, și acum trebuie să l' părăsim. Eșim din Louvre, dar eșim cu aceea plăcută convingere, că de o parte noi am avut astăzi ocașiunea să aruncăm o privire fugitivă asupra artefactelor omenimei din toate timpurile și din toate părțile lunei, iar de altă parte, că numai Parisul posedă un atare muzeu universal și că Francezii sînt aceeași națiune, care a avut puterea și înțelepciunea de a arangia o atare esposițiune istorică permanentă, un „muzeu al lunei“!

Cu Louvre ne luăm adio dela Parisul monumental, dar înainte de a ne

despărți de tot de grandiosul Paris vom cerca a pătunde puținel și în „viața socială“ din acest Baby-lon nou.

E lucru firesc, că eu, după ce am petrecut în Paris numai două săptămâni, nu pot fi inițiat practice în toate referențele vieții sociale și populare; pentrucă în această cestiune am avut prea puțin timp și prea puțină ocașiune de a face esperință proprie. Cu toate aceste voi amintii unele din observațiunile mele proprie, precum și din acele, la ale căror cunoștință am ajuns prin conversațiuni cu Români, cari petrec de mai mult timp în Paris.

De altmintea romanele și piesele teatrale franceze ce s'au lătit preste toată lumea, apoi foiletoanele și referadele despre festivitățile, amusementele, demonstrațiunile politice, ba chiar și despre procesele criminale și despre cele mai subordinate întemplantări zilnice din Paris, ce le putem cetii în gazetele tuturor națiunilor, preparează pe ori care lector cult în cunoșterea vieții parisiane. Din această cauză când sosim în Paris, viața de aci nu ne pare

tocmai așa de străină, ca și când soșim într'un alt oraș mare nou încă necunoscut.

Înaintea de toate observăm în ziua primă, că Parisianul întimpină pe ori care străin cu cea mai mare neîncredere. Prin toate locurile, pe unde am umblat, am dat de Francezi, cari, auzind, că noi vorbim o limbă lor străină își șoptiră cuvintele: „voilà des Prusiens“! Iată nise Prusiani! Pare că toți străinii sînt numai Prusiani. — Odată, apostrofându-mă un Francez iarăși cu c. vintele amintite, așa m'am necăjit, de i-am strigat romănesce: „sînt Român, domnule, și nu Prusian“! — „Par-don monsieur!“ fu respunsul seu și se duse pe aci încolo.

Trebuie, că e grozavă ura Parisianilor contra Prusianilor și în genere contra Nemților. Aceasta am esperiat'o în restaurațiunea în carea prîndiam de comun. Acolo afară din întemplantare, că casierita vorbește bine nemțesce și pentru aceea și noi vorbirăm odată cu densa în această limbă, ce o cunoșteam mai bine. În ziua următoare în casierita era mută, pentru

că șeful o oprise de a mai conversa cu noi nemțesce, de sigur din temere, că și va perde oaspeții de națiune auđi, că în localul seu se vorbesce și nemțesce!

De altă parte Parisianul ne pare puțin cam inchipuit în aceea privință, că la ori ce ocașiune își dă aspectul unui patron, ca și când oamenii numai în Paris și ar pute însuși maniere bune, cultura socială și preste tot arta de a trăi.

Compatrioții nostri, cari trăiesc în Paris, ne spun, că burgesiile parisiani în genere nu suut ospitali, ceea ce provine de acolo, că neguțătorul, învătăul, rentierul, cu un cuvînt mai toți burgesiile parisiani petrec timpul sau absorbiți în afacerile lor de subsistență, sau să recrează de o parte în cel mai restrîns cerc al familiei lor, de altă parte caută distracțiunea acolo, unde petrec și străinii, adică în teatre, cluburi, cafenele, pe promenade etc. Iar dacă cu toate aceste un străin află intrare într'o casă, atunci trebuie să remănă așa dîcînd ori mut, căci con-

în Austria însă și sentimentul de unitate devine din ce în ce mai puternic. Ministerul, ce a renoit pactul, cade și acum se vorbește despre disolvarea parlamentului ce a votat proiectele de lege privitoare la dualism, fără ca să se ridice vre-un glas contra acestei eventuale disolvări. Cu deosebire în țările de preste Laita a ajuns a fi covârșitor sentimentul, că trebuie să se inaugureze o eră nouă.

În sfârșit se încep și negocierile cu Cechii pasiviști, care, simțind că vremile s'au schimbat, sunt gata să se înțeleagă cu Nemții. Toate încercările Maghiarilor de a face să se curme aceste negocieri rămân zadarnice, și diarele vieneze cari până acum susțineau orbiș pe Maghiari, se îndreptează contra lor, îi numesc trînători ai împărăției, ce risipesc banii adunați din sudoarea altora, îi trag la răspundere ca pe niște adevărați pricinuitori ai calamităților financiare și în cele din urmă îi întreabă! voi patru milioane de oameni, de unde luați voi dreptul și puterea de a reprezenta împărăția și de a asupra alte 10 milioane de oameni?

Într'un cuvânt, temelia sistemului dualist, buna înțelegere între Maghiari și Nemți, s'a sgduuit: aceasta e adevărată cauză a nedomiririi, ce a cuprins cercurile politice din Austria, a crizei ministeriale și a desorganizării partidelor austriace atât de disciplinate până acum. Numai există în Viena acel partid al amicilor constituțiunii, care până acum a susținut dualismul cu toate consecințele lui.

Poate că dualismul se va mai susține cu organizație de oportunitate: Maghiarii însă vor trebui să-i aducă atât de mari sacrificii, încât se vor ruina pentru dânsu, căci, după cum astăzi stau lucrurile în Viena, numai anevoie se va pute constitui un cabinet austriac, ce este gata a le da mână de ajutor. „Timpul.“

Francia și România.

Pentru a vedea raporturile, ce există astăzi între România și Francia reproducem în următoarele două glasure franceze.

„La Republique Française“ dela 17 Ianuarie diarul lui Gambetta publică următorul însemnat articol asupra României:

România fiind acum un Stat independent, credem că a sosit timpul pentru ca ea să fie tratată ca atare de către puteri. Unul dintre guvernele care au semnat tratatul din Berlin, Austro-Ungaria, a întrecut pe toți, acreditând pe lângă principele Carol la București un ministru reședinte.

versațiunea este de natură de tot loca și tractează specialmente despre întâmplările zilnice din oraș, despre modă, lectură nouă, culină etc. adecă despre lucruri, față de cari un străin e silit să tacă fără voia. Tot ce nu e Francez e eschis de cetățanimea parisiiană prin un mur chinezesc!

Alta este viața în cercurile sociale mai înalte. Acî sunt în floare soareele strălucite, arangiate de dignitari înalți de stat, de financieri și industriali avuți, cari toți emulează în decorațiunea localităților, și sunt superbi, dacă în ziua venitoare foile bulevardelor laudă lăucul străordinar în toilettele damelor și înșiră catalogul elitei oaspeților, cari au participat la o atare soaree, și dacă în urmă descriu avuția buffetului ce s'a servit. Dar și în cercurile societății înalte certe politice au deschis un abis adânc. Așa d. e. în saloanele faubourgului St. Germain se adună numai marquisii, abații și preste tot aristocrații legitimiști; iar în St. Honore și pe bulevardul Haussmann prevalează lumea bonapartistică și orleanistică,

Nu înțelegem pentru ce celelalte puteri întârziază așa de mult de a urma acest exemplu. Nu e treaba noastră a dicta celorlalte țeri modul lor de purtare; însă, în ceia ce privește politica Franciei față de România, credem că avem dreptul se spunem ceia ce cugetăm.

„Nouă ni se pare că ar fi demn de guvernul Republicei franceze, demn de națiunea care mai mult de cât ori care alta a contribuit la emanciparea popoarelor latine și care a făcut mai mult pentru fericirea lor, de a nu mai refusa viteazului principat dela țermii Dunării recunoascerea diplomatică a independinței sale atât de scump cumpărată și consacrată prin tractatul dela Berlin. Nu ne sunt necunoscute motivele invocate pentru aplicarea și justificarea acestei întârzieri. Articolul 44 din tractat stipulează ca de acum înainte să se stabilească în România libertatea religioasă: se scie, ce e drept, că până astăzi Israeliții nu se bucurau în această țară de toate drepturile civile și politice. N'avem să cercetăm în acest moment dacă aceasta a fost adevărată cale, spre a asigura libertatea religioasă în România, fără a cauza în această țară o turburare socială destul de gravă; ne aflăm în fața unui test lămurit, unei otăriri luată de represintanții marelor puteri adunate; acesta este un fapt pozitiv, material, pe care toată lumea trebuie se îl respecte. Se dice dar că mai multe guverne, între care și al Franciei, nu vor consimți a intra în relațiuni regulate cu cabinetul din București, de cât atunci, când ostracismul care isbea pe Israeliți va fi dispărut. Simțemul este generos; însă rămâne a scie, dacă guvernul nostru, singurul despre care avem să ne îngrijim, nu esagerează rigoarea sa în privința esecutării art. 44 din tractatul dela Berlin, Români au voit oare să reziste unei clause care era o condițiune pentru recunoascerea independinței lor? Nici de cum. În discursul prin care s'a deschis cea din urmă sesiune parlamentară, cabinetul a făcut declarațiunile cele mai lămurite în favoarea libertății religioase; în adresa votată de aceste Camere, aceleași declarațiuni au fost reînnoite și accentuate. Guvernul român a mers încă și mai departe: ca să demonstreze nestrămutata sa voință de a se supune Congresului, a numit Israeliți în diferite funcțiuni civile, călcând astfel un articol al Constituțiunii, despre care e vorba astăzi să se revizuiască într'un sens liberal. România are o Constituțiune care poate fi revizuită de o adunare numită ad-hoc și care se va întruni în curând ca să facă să dispere din statutul or-

mestecată cu câte-va esemplare de venetici aventurari. Numai republica nouă încă nu s'a constituit într'o clasă separată, poate pentru că de o parte e reslătită preste tot Parisul, de altă parte pentru că n'are timp să se ocupe prea mult cu modă și cu alte lucruri vane ce sunt instituțiuni imperiale.

De altminte poporul mai ține și astăzi la unele tradițiuni monarchice. Așa d. e. respectarea serbărilor bisericose, de altă parte cursurile grandioase de cai, ce se arangează vara apoi balurile populare, iar iarna haltele cantante etc. deși sunt instituțiuni monarchice, au prins rădăcini prea adânci în viața poporului vesel, și republica serioasă în deșert cearcă ale sterge sau ale substituie prin altele. La alte ocațiuni însă populațiunea parisiiană ofere cel mai serios și impoșant spectacul, când ea d. e. conduce la locul repausului ultim pe un favorit al națiunii sau pe unul din bărbații sei cei mari, după cum se întâmplă acum de curând la înmormântarea oficială a lui Thiers. Parisul întreg fû în picioare și alergă se aducă ultimul

ganic al Statului ori-ce dispozițiune contrară cu spiritul și cu litera art. 44. Ce se poate cere mai mult? Ni se dice că trebuie să acceptăm ca opera Adunării să fie îndeplinită. Nu sîntem oare în fața unui început de esecutare cu totul satisfăcător? Dacă am avé a face cu un popor fanatic, această neîncredere s'ar esplica poate; dar toleranța Românilor în materie religioasă este împinsă până la estremitate.

Toate cultele creștine s'au bucurat totdeauna în România de cea mai deplină libertate. Islamismul, pentru cuvinte politice foarte simple, judaismul, pentru cuvinte de economie socială mai complicate, au fost legalmente escluse dela cetățenie; dar în practică, mai mulți Israeliți, conformându-se cu legile țerei, au putut să se bucure de toate drepturile recunoscute Românilor, cu mult mai înainte de 1878 și de Congresul din Berlin; am pute cita felurite dovezi. Ori cum ar fi, stabilirea libertății religioase cea mai largă este pe bună cale; guvernul român cere Europei, Franciei de a nu aștepta o ultimă formalitate ca să lege relațiuni cu dânsul. Noi nu putem crede că puterile vor mai stăru în refuzul lor. Puterea care este cea mai direct interesată la emanciparea elementului ebraic în România este Austria: cea mai mare parte a Israeliților din Valachia și Moldova sunt de origine din Galiția; vedem însă că tocmai cabinetul din Viena a trimis cel dintâiu un ministru la București. Cancelaria austro-ungară a creșut de sigur, că este mai bine pentru cauza protegițiilor Europei și pentru supușii sei de religiunea evreiască, ca un aginte al ei să fie acolo gata a i apăra; a creșut, că în loc de a lăsa guvernul român fără sprijin față cu prejudecățile retrograde în contra Israeliților, este mai bine de a arăta alegătorilor români, că Europa îi susține în opera sa de reparare și că nu îi precumpănesce recunoascerea unei independințe al cărei preț a fost oarecum libertatea religioasă. Dacă Austria a hotărît astfel, cum Francia, care n'are supuși israeliți de apărat în România, care a fost învățătoarea și tutoarea junefei române, care are în această mică, dar, vitează și stăruitoare naționalitate de pe țermurile Dunării, o soră devotată, iubitoare și credincioasă; cum, cu risicul de a vedea micșorându-se legitima sa influință, în această parte a Europei orientale, ar pute să mai existe de a numi un ministru la București? Am fost întrețuți de cabinetul dela Viena; trebuie să nu fim întrețuți de o altă putere geloasă de a ne succeda în afecțiunea ce au avut totdeauna Români pentru

noi. Dealtminte, nimic n'ar opri pe guvernul francez, acreditând pe agentul său, de a declara că voesce prin aceasta să facă act de încredere în dispozițiunile guvernului român, de și mănține în acelaș timp ca o adevărată condițiune hotăritoare aplicarea reformei cerute de congres și credem, că acest mod de a procedea ar fi de natură de a mări bunavoința a Românilor chiar în privința acestei reforme.“

„La Presse“ dela 19 Ianuarie scrie:

„Republica franceză dă „Pressei“ o mare satisfacere. Noi am arătat în diferite rânduri rațiunile ce militează în favoarea recunoascerii efective și imediate a României de către Francia. „Republica“ ese din reserva ce 'șia impus în această cestiune și, unindu-se cu opiniunea „Presei“, invoacă aceleași argumente pe care le am dezvoltat noi în favoarea Latinilor dela Dunăre.

De vreme ce d. Gambetta s'a făcut avocatul Românilor în diuarul seu, ca și noi, dânsul nu poate lipsi de a face ceia ce este în puterea sa nu și intra noastră, usând de înalta și precumpănitoare sa influință asupra d-lui Waddington, pentru a angagia și, la trebuință, a constringe pe ministru de a esecuta aceia ce Republica franceză consiliază a se face. Numirea unui ministru francez la București nu poate întârzi mai mult timp și onorabilul d. Rosetti va pute părăsi Parisul cu consciința de a fi reușit pe deplin în misiunea încredințată zelului și patriotismului seu.“

Instrucțiunea în România.

Pentru întâia oară oficiul central de statistică, publică statistica învățământului din țară și aceasta pe anul scolar 1876—1877.

Sîntem fericiți a avé înaintea noastră tabelele cifrelor pentru a judeca mersul instrucției în fie-care an.

Trebuie să mărturisim că oficiul statistic a avut să lupte cu mari dificultăți din partea personalului pentru a ajunge să ne dea rezultatele, ce ați le ascernem cetitorilor nostri.

D-nul cap al oficiului central însoțesce statistica învățământului cu următoarele cuvinte:

„Din multe și felurite cauze nenorocite s'au întârziat publicațiile bioulului de statistică de lângă ministerul cultelor și instrucției publice; astfel că pentru întâia dată acum se publică statistica învățământului cu începere din anul scolar 1876—1877.

„Pe lângă această lucrare s'au a-

omagiul acestui bărbat meritat. O devoțiune patriotică într'un grad așa de înalt nu se mai află într'alte cetăți mari moderne, pentru că, după cum se scie, locuitorii din capitale sunt cu mult mai flegmatici, decât să-și părăsească afacerile, comoditățile și petrecerile obicnuite numai pentru a asista la un conduct, ce nu-i amusează și nu le aduce nici un folos. Numai Parisianii fac o excepțiune laudabilă, și atari manifestațiuni de adâncă recunoștință patriotică fac de sigur cea mai mare onoare nu numai poporului ci și eroului seu.

Mercurea în Decemvrie 1878.

I. Droc m. p.,
adm. prot.

Limba românească.

În frumoasa comedie Trei crai dela răsărit, care a fost jucată cu atâta succes la Teatrul cel mare din București în săptămâna trecută, d. B. P. Hasdeu ne înfățișează ca Moliere în *Les Precieuses Ridicules* și în scenele de căpete-

nie din *Les Femmes savantes*, trei tipuri deosebite de Români, desemnați de mână de măiestru, dintre care doi *Musiu Jorj* și *Numa Consule*, se întrec care de care să pocească limba românească. Cel dintâiu amestecă în frazele lui fel de fel de cuvinte și de forme franceze, al doilea vorbesce curata limbă academică, așa cum a creat-o faimosul dicționar al Academiei din București. Acești doi ciontitori de limbă sunt pedepsiți la sfârșitul piesei ca cele două fete din *Les Precieuses ridicules* și Trisotin din *Les Femmes savantes*, pe când al treilea, Petrică băiatul de prăvălie, care vorbesce curat limba românească, așa cum a făcut-o timpul și împregiurările așa cum au lăsat-o strămoșii, așa cum s'a păstrat în gura poporului, primesce ca resplată mâna frumuseții Marița. Petrică resumă la sfârșitul piesei această frumoasă și nemerită idee, într'un cântec, care a fost aplaudat de întreaga sală dând cea mai deplină sa aprobare cuvintelor, pe care d. B. P. Hasdeu le pune în gura lui Petrică. Iacă această piesă:

lăturat mai multe tabele sinoptice în privința anilor școlari 1872—1877, pentru a se lua cunoștința pe scurt despre mersul instrucției din anul 1872, în care s'a înființat acest birou

de statistică, cărui s'a pus îndatorirea de a completa datele statistice pe anul următor 1878, când se va publica pentru întâia dată și statistica cultelor din România.

Recapitularea anului școlar 1876—77

Categorii scoalelor	Scoale				Corpul didactic			Populația școlară		
	Băieți	Fete	Mixte	Total	Profesori	Profesoare	Total	Băieți	Fete	Total
Scoale primare rurale	1195	148	652	1995	1851	156	2007	47630	5492	53122
Scoale prim. urbane de băieți	134	—	—	134	347	—	347	16295	—	19295
Scoale prim. urbane de fete	—	110	—	110	—	218	218	—	8457	8457
Licee	7	—	—	7	132	—	132	2044	—	2044
Gimnasia	19	—	—	19	148	—	148	1956	—	1956
Seminarii	9	—	—	9	96	—	96	2923	—	2923
Scoale secundare de fete	—	9	—	9	43	30	73	—	659	659
Scoale normale	7	—	—	7	59	—	59	358	—	358
Diferite scoale speciale	16	1	2	19	151	9	160	1173	149	1322
Universități	2	—	—	2	63	—	63	569	—	569
Scoale private	111	48	16	211	873	355	1228	8160	4532	12692
Total	1500	352	670	2522	3763	768	4531	84108	19289	103397

Recapitularea generală a instrucției, pe anii 1872—73 1876—77

Anii școlari	Scoale de				Corp didactic			Populația școlară			Diferința asupra anului prec.					
	Băieți	Fete	Mixte	Total	Profesori	Profesoare	Total	Băieți	Fete	Total	Scoale		Prof.		Școlari	
											In pl.	In m.	In pl.	In m.	In pl.	In m.
1872—73	2190	277	—	2467	3279	595	3874	82955	16195	99150	—	—	—	—	—	—
1873—74	1363	315	996	2674	3571	551	4122	85324	16932	102256	207	—	248	—	3106	—
1874—75	1301	319	1089	2709	3914	320	4234	110546	12837	123383	35	—	112	—	21127	—
1875—76	1978	346	529	2853	3803	648	4451	97244	20331	117575	144	—	217	—	—	5808
1876—77	1500	352	670	2522	3763	768	4531	84108	19289	103397	—	331	80	—	—	14178

Ciuma orientală.

Cu privire la România împărțim după „Neues Wiener Tagblatt” următoarele, ce s'au pertractat în comisiunea sanitară din Viena:

Comisiunea s'a unit într-o provoca România, ca aceasta să primească măsurile împotriva ciumei asupra cărora s'au înțeles Germania și Austro-Ungaria. Mai departe comisiunea a hotărât, să recomande ministeriului, ca nealăturându-se România, și împotriva acesteia să aibă valoare aceleși măsuri, ce se execută față cu Rusia. — Într-o discuțiune foarte lungă s'a desbătut asupra primejdiei, care amenință de către gurile Dunărei, deoarece aceste sunt accesibile Rusiei și măsurile s'ar pute eluda din părțile acele. Cu privire la aceasta împregiurare s'a hotărât carantena Dunărei de jos fiind

de lipsă la aceasta măsură spriginul României.

Italia, fiind și ea amenințată de primejdia ciumei prin importare pe vasele, ce vin din marea neagră, a început a lua măsurile de lipsă. Astfel se înștiințează din Roma dto 27 Ianuarie: Un decret regal ordonă, că toate corăbiile, ce ajung din porturile rusești ale mării asovice și Mării Negre, sunt a se supune reviziunii sanitare riguroase și desinfectiunii.

Scirile mai noue despre starea epidemiei în guvernamentul Astrachan sunt de natură linșitoare. Din Petersburg se telegrafează între alte dto 29 l. c.: După înștiințare oficială în guvernamentul Astrachan de la 26 l. c. nu s'au mai ivit bolnavi epidemici. Toate măsurile de prezent sunt concentrate asupra desinfectiunii. Reproduceme mai departe o telegramă din Petersburg tot dto 29 Ianuarie, care numai într-o parte a edițiunii numărului ultim a „Tel. rom.” a putut intra. Eată-o: Guvernul (rusec) a dispus cele mai energice măsuri împotriva epidemiei, arderea cadavrelor, formarea unei comisii igienice, trimiterea unui comisar general la Astrachan cu cele mai estinse plnipotențe, conchiemarea celebrităților medicale europene.

Impresia totală a scirilor atât despre starea epidemiei la vatra ei, cât și despre măsurile energice ale tuturor puterilor interesate mai nemijlocit este favorabilă.

Varietăți.

* (Necrolog). În București la 13 ale curentei a încetat din viață Dimitrie Iarcu, în etate de 61 ani.

El a fost unul din vechii profesori și contemporan al bătrânei generațiuni din care au odrăslit nouele generațiuni ale regenerării. Iarcu a scris diferite cărți didactice și a lăsat o scumpă suveniră amicilor și contemporanilor sei.

Înmormântarea s'a făcut cu ceremonia cuvenită la 15 Ianuarie.

Eternă să'i fie memoria!

* (Bal român în Viena). Comitetul balului român din Viena ne trimite următorul apel:

Impulsul nobil de ași conserva individualitatea românească chiar și în mijlocul celor mai eterogene elemente culturale a îndemnat acum sunt 9 ani pe studenții români din Viena a în-

ființa o societate academică social-literară: „România Jună”.

Factorul principal al societății a fost și este „Cabinetul de lectură”, căci acesta e în Viena unicul adăpost pentru cultivarea limbii și literaturii române și totodată un asil pentru studenții români lipsiți de mijloace.

În urma împregiurării nefavorabile publicate în ultimul raport anual al societății, fondul disponibil al „României-June”, din care să susține și cabinetul de lectură, a desecat mai de tot. Astfel unica școală românească din Viena este în pericol de a fi închisă, iar prin împlinirea acestei eventualități viața societății noastre va fi paralizată, „România-Jună” va muri!

Este deci lucru firesc, ca iubirea de limbă și națiune, apoi datorința frățiască de a ajuta pe colegii noștri, precum și teama, că se va cufunda în oceanul străinătății aceea insulă iubită, unde căutăm scăpare de valurile furtunoase ce ne încungură, ne-au îndemnat a cerca mai multe mijloace pentru delăturarea pericolului amenințătoriu.

Credem a fi aflat un mijloc potrivit în arangiarea unui „Bal Român” în Viena, pentru-că prin aceasta întreprindere de o parte Românilor din Viena li se dă ocaziune a se prezenta cu demnitate străinilor, de altă parte venitul balului va asigura iarăși susținerea cabinetului de lectură pentru un timp mai lung.

Balul se va ține în 15 Februarie st. n. în „Grand Hotel”, și cu viață plăcere aducem la cunoștință, că mult stimatele doamne: Angelina de Balaceanu, Matilda Dumba n. Germani, Maria de Filisanu, Teresa Edouard Kanitz, Coelestina de Oppolzer n. Mautner-Markhof, Aurelia Trapsia-Kron, au luat asupra-și patronatul balului și prin aceasta i-au asigurat succesul.

Deci, dacă dintre damele din Viena nu numai Românele, ci și cele de altă naționalitate îmbrăcișază cu atâta căldură întreprinderea noastră, sântem îndreptățiți a spera, că tot așa de puternic va fi sprijinul onorabilului public român și filoromân din patriă.

Apelăm dară la bunăvoința publicului nostru, fiind convinși, că succursul seu material va fi cu atât mai considerabil, cu cât „România-Jună” se află de astă-dată într-o lipsă estremă.

Edarea biletelor de intrare din 5 Februarie în fie-care și dela oarele 10 a. m. până 5 p. m. în localitățile „României-June”, I., Sonnenfelsgasse, Nr. 1.

Bilete pentru D-ni fl. 6, pentru Dame fl. 3.

* („Ateneul din București. Programul conferințelor, ce se vor ține în anul acesta în „Ateneu” este următoriu:

D. D. P. Viorean. Despre suveranitate și delegațiunea exercițiului ei. Sistemul electoral și dreptul minorităților de a fi reprezentate.

D. Dr. Felix. Despre hegiena alimentațiunii.

D. N. Ionescu. Românii și Bulgarii în peninsula balcanică și în special în secolul XIII.

D. G. Marian. Ciocoi vechi, — schițe de moravuri.

D. Dr. Petrinii. Despre ameliorațiunea speciei umane.

D. V. A. Urechia. Despre literatura negativă

D. St. C. Mihailescu. Cestiuni sociologice.

D. Disescu. Legile și femeia

D. G. Sion. Lectura unei comedii originale.

D. P. S. Aurelian. Populațiunea din punctul de vedere economic și politic.

D. D. Laurian. Despre Heliade.

D. A. Vericeanu. Condițiunile productivității muncii.

D. D. I. Ghica. Despre instrucțiunea secundară.

D. G. Dem. Teodorescu. Despre colinde și basme.

D. C. A. Arion. Despre fabulă. Lafontaine și Alexsandrescu.

D. A. Odobescu. Despre istoria ieroglifică a lui Dimitrie Cantemir.

D. D. Olănescu. Despre poezie.

D. C. Stăncescu. Despre portret.

D. M. Balș. Despre monetă.

D. C. Esarcu. Diplomația venețiană în orient. Raporturile ambasadurilor venețiani la Constantinopole studiate ca sorgintă a istoriei noastre naționale.

* („Resboiul” făcândocolul pământului în 121 zile). Jurnalul din București „Resboiul” scrie despre sine următoarele: Un amic al nostru d. Rougier, inginer locuitor în Suez, a facilitat călătoria unui număr al diarului nostru împrejurul pământului.

Trămițându-l dsale la Suez, d sa l'a înaintat tot prin postă la Calcuta, în India unui cunoscut al seu, d. L. V. Lorigs, care la rândul seu l'a înaintat altuia la Taigon; de unde fû trâmisi unui comerciant, d. Gertner la Iedo. Din Iaponia fu espediat la San Francisco (Mexic) dlui Pablo Mendez restaurator, care după ce l'a dat gazdă 2—3 zile pe una din mesele sale (se înțelege fără mâncare) îi ură călătorie bună peste munții stancoși, dela un ocean la altul, în lada postală, la New-York.

La New-York d. I. Wason, diarist, îl privi, — prăfuit cum era după o așa călătorie, reflectă puțin asupra editurii d-lor Thiel și Weiss, și puindu-l sub altă bandă peste bandele vechi îi ură și el călătorie bună, dându-i adresa dlui Choch la Londra. D. Choch, făcû haz de halul acestui neobosit turist, încarcât cu fel de fel de timbre, credincios apoi caracterului sistematic și economic englesc, îl lipi puțin, căci se poate înțelege câte îi se întemplase prin atâtea țeri și peste atâtea mări, și l'a trâmisi la Neapoli dlui Carena, artist sculptor, care, surițându cu bunăvoință acestui recomandat, îl reinveli și scrise pe el adresa *Al. Signor G. H. Grandini, direttore del giornale Resboiul Bucarest* (în tocmai, cetiți însă Grandea)

Ne reveni în fine fidelul „număr călător” — însă ostenit și prăpădit de tot.

121 zile de călătorie, 8 timbre lipite, 22 timbre imprimate și 32 semănături ale acelor, cu cari a făcut cunoștința sa mai întinsă! Gândiți-ve puțin la halul în care ni s'a prezentat, spre a ne da socoteală, nu de câte a vedut dar de locurile pe unde a trecut și s'a oprit.

Acest veteran, care a bine meritat... dela redacție va fi încadrat și în loc de onoare pus, pentru emulația confrăților sei trecuți și viitori cari nu valorează decât 10 bani.

Trămiserăm acum altul, numărul cu întrarea triumfală a armatei, ca să facă ocolul pământului în Zig-Zag: Barcelona, Capul Bunei-Speranțe, să treacă prin strămtătoarea Magelan, după ce va vedé și va fi vedut la Rio-Janeiro, (Brasilia) să treacă și el prin San Francisco și Iedo spre a merge la Tobolsk (Siberia) — de unde, dacă va fi și el norocit în călătorie, ne va sosi cu posta dela Ungheeni, venind dela Petersburg. Despre acesta care va trece prin căldurile caniculare ale tropicelor, ca după aceea să tremure de ger în Siberia, în subțirea lui manta, vom vorbi dacă îl vom revedé la primăvară, — bine înțeles dacă nu cum-va se va înneca la mal, adecă în biroul postal local.

Cugetarea românească
Are portul românesc:
Nu lăsați dar s'o ciontească
Cei ce limba ne pocesc;
Când Românul se îndârjesce,
Din țipină când mi'l scoți,
El își toarnă românește
Un blăstem de șapte coți!
Când de dragoste s'aprinde,
El vorbește lin și blând,
În cât dorul te cuprinde
Dulcea-i vorbă ascultând!
Nici odată altă limbă
De pe buze românești
Nu ne îndoaie, nu se schimbă
După gândul ce gândesci!
La mânia, la iubire,
La suspin și chiuit,
După chiar a noastră fire
Graul nostru e croit!
La iubire, la mânia,
La chiot și la suspin,
România i Românie
Cu fagur și cu pelin!
Sucind limba românească,
Stricând graul strămoșesc,
După moda franțuzească
Sau cu modul letinesc,
Ne-am strîns mințile cu fracul
Și simțul ne-am îmbrăcat
Cu haina de unde dracul
Copii și ia înțercat!
Românimea cât trăiesce
Graul nu și l va lăsa;
Să vorbim dar românește:
Ori-ce neam cu limba sa!

B. P. Hasdeu.

Nu se putea dice mai bine și sub o formă mai plăcută.

Fr. Damé

* (Un accident)* îngrozitor s'a întâmplat la Chisseau (Francia). S'a dărâmat o sală mare, în care erau adunate o sută de persoane la o masă de nuntă, strivind pe toți nuntașii. S'a scos de sub dărâmături cinci morți. Ginerile și mireasa asemenea au fost răniți.

Era o privesc foarte tristă a vedea a doua zi, în mijlocul dărâmăturilor, resturile mesei întocmite pentru prânzul de nuntă și încă acoperită de pânza pătată de vin; paharele și sticlele sparte, făcliile rupte, scaunele sfărâmate, ultimele urme ale unei zile care ar fi trebuit să se petreacă în bucurie și care s'a terminat în jale.

* (Heliograf). Nu e astăzi resbel, care să nu dea naștere la vr'o invențiune ingenioasă. Astfel în Afganistan Englezii corespund între corpurile de armată prin un mijloc foarte simplu și foarte ușor de întrebuințat în țările de soare ca Orientul. Fiecare își aduce aminte că în copilărie s'a amusat a orbi pe trecători cu o mică oglindă, pe care dau direct rațele soarelui; iată heliograf. Oglințele, de cari se servesc Englezii sunt însă mai puternice și mai puțin rudimentare. Cu ajutorul aceluia aparat, și cu intreruperi mai mult sau mai puțin lungi, reproduc semnele alfabetului telegrafic Morse. V. C.

* (Fenomene ceresci). La Paris, s'a vădut în ziua de 24 Decembrie un bolid foarte strălucit care a străbătut cerul în direcțiunea nord-vest, către șapte oare sara. Era de frumoasă culoare verde și albastră și a ținut numai cinci sau șase secunde.

* (Un cas de letargie rar). Diarele din Francia raportează un cas de letargie cauzat de frică, care s'a produs la Lille. În ziua de Crăciun o fată de 18 ani intră acasă spuind că fusese înspăimântată de lătrăturile neașteptate a unui câine pe care nu'l văduse venind la ea. Pentru moment nu simțea nimic și rise și ea de întâmplare. A doua zi dimineața fu imposibil a fi trezită și tot astfel fu și cele 3 zile următoare. A patra zi se trezi câte-va minute și spuse tatălui său, că voese încă să doarmă. În adevăr adormi, și sara medicii chemați de familia înspăimântată de aceea stare estra-ordinară, constatară că încetase de a trăi.

* (Vioare vechi). La Londra a avut loc de curând vânzarea mai multor vioare vechi ce au atins prețuri foarte mari. Două vioare de ale celebrului Stradivarius au fost vândute câte cu 240 guinee bucata (guinea 25 fr.) O vioară a lui Guarnerius s'a vândut cu 600 guinee. Până acum nu se plătesc asemenea preț pentru o vioară. „Pressa“.

* (Moartea unui jucător de cărți). A avut o avere de 4 milioane și a murit cu datorii, aceasta se vede în toate zilele, dar ca această însemnată avere să fie jertfită pentru dama de pică, este în adevăr trist, căci în timpul de față nu se scie unde judecătorii se vor opri.

Sunt câte-va zile de când, la Grand-Hotel a murit d. Baquero născut la Havana, locuind la Paris de care am vorbit mai sus.

Această avere o făcuse în comerțul și între multe de întreprinderi între altele ca director a unei trupe de teatru. Din nenorocire pentru densul, la sosirea sa în Paris fu introdus de câțiva amici în casele de joc. Din cele dintâi zile perdă o sumă de 100 mii franci, și până la moartea sa nenorocirea l'a urmărit astfel, că cele 4 milioane se duseră.

*) Reproduse, fiind cuprinse numai într-o mică parte a edițiunii Nr. ultim.

Este un an de când emoțiunile jocului îl dară într-o boală de inimă, care mergea mai spre rău, cu toate îngrijirile de care se înconjura. Trei din amicii săi, tovarăși de joc, au fost față la cele din urmă momente a vieții sale. Nu s'a găsit decât o sumă de 1100 franci, închiși într'un plic, pe care unul dintre acești amici i-o împrumutase cu câteva zile înainte de moartea sa.

Cum am ținut mai sus, el lăsă vre-o 40,000 de franci datorii, din care cea mai mare parte o datoresce acelor cu care juca cărțile.

Baquero, care nu avea decât 45 de ani, era însurat. El lăsă în urma sa la New-York o femeie și o fată.

Și cu toate aceste exemplul acesta nu va împedea pe iubitorii de baccarat de a se înturna la masa unde s'ermanul Baquero a dat cel din urmă ban.....

* (Portocalele). Din punctul de vedere igienic, portocala, mărul de aur a celor vechi, este un fruct foarte stimat, puțin tonic, răcoritor și de o digestiune ușoară. Portocalele au fost foarte abundante anul acesta; de aceea nu credem inutil a spune câte va cuvinte despre ele.

Portocalele cele mai stimulate și mai demne de a fi provin din insula Malta, ca și mandarinele. Aceste portocale sunt foarte greu de căpătat. Cea mai mare parte din recolta insulei este în Anglia, unde este obiectul unui comerț important. Aceste fructe se plătesc foarte scump.

Insulele Azoze produc portocale, ce ar pute rivalisa cu cele de Neapole. Dacă forma, frumuseța, regularitatea coajei ar ajunge spre a da superioritatea acestor fructe a Orientului, portocala de Maiorca ar fi regina acestor splendide fructe. Nici una nu e mai voluminoasă și mai sferică. Ea posedă un meș foarte gros, foarte buretos și zăhărit, și se conservă mult.

Portocalele de Meșina, Palermo, Sorrento, Reggio, Blidah, Andalusia, etc., sunt foarte stimulate. Ele au o fisioniemi plăcută, dar calitatea e rea adese. Portocalele de Provence și Liguria sunt foarte comune. Cele de Grecia încă sunt căutate, dar nu de peste tot locul. De aceste se aduc la noi.

Am vorbit de mandarină. Aceasta e o varietate de portocale, mai puțin suculentă decât aceasta, dar cu un parfum delicios. Ea e originară din Malta, unde este cultivată cu un mare succes și unde capătă o dezvoltare și un gust, ce n'are nicăiri în Europa.

Mandarinarul a fost transportat pe toate punctele meridionale, unde crește portocalul. În genere s'au căpătat rezultate frumoase în părțile meridionale a Franciei, Italiei și Spaniei. Mandarinarii de Andalusia sunt foarte stimati.

Acest mic fruct mușcat, eminentemente aristocratic, figura ca distincțiune nu de mulți ani numai pe mesele mari. Consumațiunea sa s'a popularizat grație producțiunii sale ce s'a insutit.

N'am vorbit de cât de portocalele din Europa. Dar acest fruct, fiind ordinar din țările calde, e bine înțeles, că acolo sunt varietățile cele mai frumoase și gustoase. „V. C.“

* (Disparițiune). Diarele din Italia se ocupă de disparițiunea subită din Bucuresci a colonelului italian Gola.

„L'Italie“ anunță că consulatul italian din Bucuresci urmăresce cu activitate ancheta sa pentru a da de urmele colonelului; dar până acum căutările sale au fost zadarnice. Se pare probabil că dacă d. Gola a fost victima unei crime sau a unui accident, această crimă sau acest accident, a avut loc la Bucuresci. În adevăr, în ziua disparițiunii sale, colo-

nelul Gola se prezentă la 11 oare de dimineață la consulat și anunță, că va pleca după amiaza la Giurgiu. El se înturna la otel și eși puțin după aceea pentru a se duce la gară. Nu avea cu densul decât micul seu bagaj, celalalt fusese dinainte espedat la Constantinopole. Colonelul era singur, căci nu este esact, după cum țin unele diare, că ar fi avut cu sine soldatul de ordonanță. Se crede că s'a suit în trăsură pentru a se duce la gară. Fost'a el condus într'un loc deșert, și apoi prădat și ucis? Părăsit'a el Bucurescii? Nu se scie. A fost cu neputință de a scîi dacă a luat un bilet pentru Giurgiu și dacă a sosit în acest oraș.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

Paris, 31 Ianuarie n. Camera a-lese cu 314 din 405 voturi de presidentul ei pe Gambetta. Nunțiul lui Grévy se așteaptă numai pe epătămăna viitoare, după aceea Gambetta va primi presiidiul în cameră.

Petersburg, 31 Ianuarie n. În Wetljanka și jur în 30 Ianuarie nu s'a întâmplat nici o îmbolnăvire; în Selitrenn din 27 până în 28 Ianuarie au murit patru; unul se îmbolnăvise.

Bursa de Viena

din 31 Ianuarie n. 1879.

Împrumutul de stat din 1860	143 75
Acțiuni de bancă	773 —
Acțiuni de credit	213 50
London	116 60
Argint	100
Galbin	5 52
Napoleon d'aur (poli)	9 32
Valuta nouă imperială germană	57 60

Economic.

Arad, 25 Ianuarie n. Grâul a fos reprezentat bine, totuși însă vândătorii au fost silți a scăde din preț 15—40 cr. v. a. ca să poată vinde. Notăm: Grâul bănățan s'a vândut în cantitate de 75—77 chilo cu 6 fl. 40—7 fl. 20 cr. v. a.; grâul arădan în cantitate de 74—76 chilo cu fl. 6.70—7.20 cr. v. a. grâul tisaiian în cantitate de 76.5—78.5 chilo cu fl. 7—8.40 cr. v. a.; s'ecara mai n'are căutare, de aceea s'a și vândut numai cu fl. 5.20—35 pr. m. m; orzul cu fl. 5.15—35 pr. m. m; ovēs s'a vândut în partii mai mici cu fl. 5.10 cr. v. a. pr. m. m; cucuruzul deși a fost prezentat și căutat bine totuși s'a putut vinde numai cu un preț micșorat cu câte 10—20 cr. v. a.; fl. 4—4.20 cr. v. a. negoțurile sunt mai animate. Prețurile în săptămăna trecută s'au ținut bine.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 22 Februarie im. Catarinei Fenichel în Aiud; în 22 Febr. imobil. lui Stefan Szalanczi în Armeni (jud. cerc. Aiud); în 5 Febr. și 5 Martie imob. lui George Demai în Laborfalău (jud. cerc. Szepsi-Sz-György); în 16 Febr. și 13 Martie imob. lui Dionisie Vas în Arpașul de jos (jud. cerc. Făgăraș); în 28 Febr. imobil. lui George Grail în Mănerădie (jud. cerc. Aiud); în 22 Febr. și 26 Martie imobil. lui Ladislau Bartha în Szörceșe; în 22 Febr. și 26 Martie imob. lui Baltasar Bogdan în Covasna (trib. K. Vásárhely); în 1 Martie și 1 Aprilie imob. aparținătoare de masa concursuală a lui Carol Gürtler în Sibiu (trib); în 3 Febr. și 3 Martie imobil. lui Gedeon Bernat în Mihălești (jud. cerc. Székelyhid); în 26 Febr. și 28 Martie imobil. lui Alecsiu Pap în Potakfalva (trib. Sz. Udvarhely); în 24 Febr. și 28 Martie imob. lui Petru Pozson în Papolț; în 18 Febr. și 22 Martie imobil. Dnei Dionisie Kiș, Maria Balog în Baratoș; în 20 Febr. și 24 Martie imob. lui Stefan Gereb în Osdolea (trib. K. Vásárhely); în 19 Febr. și 1 Aprilie imobil.

lui Dănilă Bartha în Mezü-Panit (trib. M. Vásárhely); în 5 Martie și 5 Aprilie imob. lui Ioan Nicolesse Dordea în Vale (trib. Sibiu); în 3 Febr. imobil, lui Onisie Suciu în Magyar Borzas (jud. cerc. Gherla); în 7 Febr. imobil lui Nicolae și Eva Lazar în Sibiu (trib.); în 29 Martie și 29 Aprilie imobil. lui Nicolae Palfy în Gaghi (trib. Sz. Udvarhely); în 18 Febr. și 18 Martie imobil. lui Ioan Nistor în P Fentös (jud. cerc. Șomecuta mare); în 13 Febr. marfa și mob. lui Ioan Getschling în Szász-Regen (jud. cercuală); în 24 Febr. și 5 Aprilie imob. lui Stefan Simonfi în M. Vásárhely (trib.); în 10 Martie și 10 Aprilie imob. Șaroltei Hahn în Mercurea; în 25 Febr. și 27 Martie imob. baronului Eranz Reichenstein în Sibiu (trib.); în 24 Febr. și 2 Aprilie imobil. lui Ludovig Corandi în M. Vásárhely (trib.); în 21 Februarie și 21 Martie imob. rămasului după Iacob Popa în Pianul săsesc (jud. cerc. Sebeș); în 10 Febr. și 10 Martie imob. lui Ioan Enzinger în Sighișoara (jud. cerc.); în 21 Febr. și 21 Martie imobil. lui Gavrilă Andriș în Năsăud (jud. cerc.); în 28 Febr. imobil lui Dionisie Benedek în Copoț (jud. cerc. S. Szt. György); în 4 Martie imobil lui Iacob Dăncillean în Poiana (trib. Sibiu); în 17 Martie și 17 Aprilie imob. rămasului după George Drotleff în Alzina (trib. Sibiu) în 6 Febr. și 6 Febr. imob. Mariei Fanta în Șona (jud. cerc. Sighișoara); în 26 Febr. și 29 Martie imobil. comunei Veneția de sus (jud. cerc. Făgăraș); în 24 Mar. imob. lui Ladislau Bereczky în Torbozlo (trib. M. Vásárhely); în 26 Febr. și 28 Martie imob. lui Ioan Roth și soției sale în Sighișoara (jud. cerc.); în 7 Martie și 7 Aprilie imob. lui Ioan Cloșan în Tichindeal (trib. Sibiu).

Nr. 65 ex 1879

[4] 3—3

Pertractare de ofert.

Spre asigurarea recerînței de 1024 metri cubici de lemne de ars pentru perioada 1879—1880 se va țină în 20 Februarie a. c. în cancelaria administratoriului Morotrophiului reg. ung. o pertractare de oferte. Tot acolo se pot lua la cunoscință și condițiunile de licitațiune în oările oficiale de ante ameați.

Ofertele în scris și după lege timbrate împreună cu 200 fl. vadium au a se băga în ziua numită până la 11 oare ante ameați, cu descriere lămurită, a cantității, calității, lungimei și grosimei lemnelor, asemenea sunt de cele aduse pe apă, seau nu.

Oferte întârziate seau făcute după pertractare se vor refusa, și cele nu în înțelesul acestei publicațiuni făcute, nu se vor considera.

Sibiu în 22 Ianuarie 1879.

Direcțiunea Morotrophiului r. ung.

Însciințare.

Deschidându-se în 1 Martie n. a. c. în institutul reg. de moșit din Sibiu instrucțiune pentru moșe, candidatele de moșit de naționalitatea română și nemțască sunt provocate a se însinua până la terminul indicat la subscrisul spre a fi primite în curs.

Sibiu 31 Ianuarie 1879.

Dr. Lukacs Miculics,
profesor ord. de moșit.

[6] 1—4

Victor Popescu, advocat în Brașov,

și are cancelaria — începând din 1-a Februarie st. n. a. c. — în „Brândărie“ (Hinter den Fleischbänken) sub N. C. 316, în acelaș local, în care a fost mai demult cancelaria d-nului notar public Petru Nemeș.

Brașov în 28/16 Ianuarie 1879.

[5]

1—3